

44. Tko je bio sveti Pavao? Kako je prenosio Isusovo nauk?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 44: „Tko je bio sveti Pavao? Kako je prenosio Isusovo nauk?"

16.11.2009.

Prethodna pitanja

Pavao je grčko ime za Savao, čovjeka iz židovskog naroda i židovske vjere, rođenog u Tarzu u Ciliciji , gradu na jugoistoku današnje Turske , koji je živio u I. stoljeću poslije Krista.

Pavao je, dakle bio suvremenik Isusa iz Nazareta, iako se vjerojatno nisu uspjeli sresti u životu.

Pavao iz Tarza bio je odgojen kao farizej, jedne od frakcija židovstva u I. stoljeću. Kako on sam kaže u jednom od njegovih spisa, Poslanici Galaćanima, njegova revnost za židovstvo dovela ga je da progoni novonastalu skupinu kršćana (Ga 1,13-14) , koju je obdržavala religijske prakse protivne čistoći židovske vjere, sve dok mu se na jednom na putu za Damask, nije objavio Isus i pozvao ga da ga slijedi, kao što je učinio prije sa apostolima. Pavao je odgovorio na taj poziv krsteći se i posvećujući svoj daljnji život širenju evanđelja Isusa Krista (Djela 26,4-18).

Pavlovo obraćenje je jedan od ključnih trenutaka njegovog života, jer upravo od onda započinje shvaćati da je crkva kao tijelo Kristovo: progoniti kršćanina je kao progoniti samog Krista. Na tom istom putu, Isus se pojavljuje kao „Uskrsli“, stanje koje očekuje sve ljude poslije smrti ako slijede stope samog Krista. I kako izraz „Gospodin“, ističe njegovu božansku narav, jer riječ koja se upotrebljava za nazvati „gospodin“, kyrie, se primjenjuje u Bibliji na grčkom za samog Boga. Možemo reći dakle, da je Pavao primio evanđelje od samog Isusa za propovijedanje, iako je kasnije potpomognut milošću i vlastitim promišljanjem, uspio od toga prvog svijetla izvući mnogo od glavnih nagovjesti evanđelja. Kako za bolje razumijevanje božanskog otajstva tako isto kako bi pokazao njegove posljedice na stanje i djelovanje ljudi sa i bez vjere u Krista.

Pavao u trenutku svog obraćenja, prikazan je sa obilježjima proroka, koji je dobio određen zadatak. Kao što kaže jedna od knjiga Novog Zavjeta, Djela apostolska, Gospodin je rekao Ananiji, koji je trebao krstiti Pavla : „Idi, jer je taj čovjek moje izabrano sredstvo da donese moje ime i pred pogane, i kraljeve, i sinove Izraelove. Pokazat ću mu koliko mu treba pretrpjeti za ime moje“ (Djela 9,15-16).Gospodin je također rekao Pavlu: „ Ja sam Isus koga ti progoniš . Ustani i stani na svoje noge , jer zato ti se ukazah da te postavim slugom i svjedokom kako onome što si vidio, tako onome što ću ti objavit.

Izbavljat ću te od tvog naroda i od pogana kojima te šaljem da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svijetlu, od sotonine vlasti k Bogu, da vjerom u me postignu oprostjenje grijeha i baštinu među posvećenima.“(Djela 26,15-18).

Sveti Pavao ispunjavao je svoje poslanje propovijedanja -puta spasenja- izvršavajući apostolska putovanja , uspostavljajući i jačajući kršćanske zajednice u raznim pokrajinama Rimskog carstva kroz koje je prolazio. : Galaciju , Aziju, Makedoniju, Ahaju, itd. Novozavjetni spisi nam prikazuju Pavla pisca i propovijednika. Kada je dolazio u neko mjesto Pavao je išao u sinagogu, mjesto okupljanja židova, propovijedati evanđelje. Poslije je išao poganima, to jest ne-židovima.

Nakon što je napustio neka mjesta, ili zbog nedovršenih propovijedi ili radi odgovora na pitanja poslanih u pismima iz tih mjesta, Pavao je počeo pisati karte , koje su uskoro bile primljene u crkvi s osobitim poštovanjem. Pisao je karte cijelim zajednicama i pojedinim osobama.

Novi Zavjet nam donosi 14, koje imaju svoj izvor u propovijedima

Pavla: Poslanica Rimljanima, Dvije Poslanice Korinćanima, Poslanica Galaćanima, Poslanica Efežanima, Poslanica Filipljanima, Poslanica Kološanima, Dvije Poslanice Solunjanima, Dvije Poslanice Timoteju, Poslanica Titu, Poslanica Filomenu i Poslanica Hebrejima. Premda nije lako otkriti pravo vrijeme nastanka, može se ipak reći da je većina tih pisama napisana tijekom dekade od 50 do 60.

U središtu poruke propovijedanja Pavla Kristov je lik iz perspektive onoga što je učinio s namjerom da da spasenje ljudima. Iskupljenje postignuto od Krista , čije je djelovanje stavljeno u vrlo blizak odnos s Ocem i Duhom Svetim , označava prekretnicu u čovjekovom stanju i u odnosu sa samim Bogom. Prije otkupljenja , čovjek je hodao u grijehu, postajući sve više otuđen od Boga, ali sada je gospodin, Kyrios, koji je uskrsnuo i pobijedio smrt i

griješ, te čini zajedno jedno s onima koji vjeruju i primaju krštenje. U tom smislu možemo reći da je ključ za razumijevanje Pavlove teologije pojam obraćenja (metanoja), kao korak od neznanja prema vjeri, od Mojsijeva zakona prema Kristovom zakonu, od grijeha prema milosti.

Juan Luis Caballero

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/44-tko-je-
bio-sveti-pavao-kako-je-prenosio-
isusovo-nauk/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/44-tko-je-bio-sveti-pavao-kako-je-prenosio-isusovo-nauk/) (8.08.2025.)